

както и Търновска-та патриаршія, за които станаха толкова глъчки и мълвы отъ народоплемѣнницы-тъ формалисти, сиречь бѣха церкви самостоятелни подъ географически предѣлы, и нипочто основаны на племѣнна разность, нито пакъ исполненіе-то имъ бѣ исключително отъ едноплемѣнницы и едноязычны. Колко-то за послѣдни,тъ рѣчы церква *Латинска, Еллинска, Арменска* и проч. , иматъ значеніе-то си въобще въ основа на догматическа разлика, негли племѣнна. Също же церква на Гръцы-тъ, на Руссы-тъ, на Власи-тъ, или по другъ злоупотребителенъ начинъ церква Еллинска, Русска, Сръбска, Влашка, са подразумѣватъ за самостоятелни или полузависими въ собственни держави или полузависими съ особенни правдини, и които иматъ опредѣленни граници по гражданско управленіе, споредъ което слѣдува и духовно-то, и никоя отъ нихъ не излазя вънъ отъ граници-тъ си или да иска други церковни права ; тѣ са составиха не за причина племѣнна но за гражданско-то си положеніе, и благочестивы-тъ имъ христоименити жители са отъ разни народи, които отъ благоговеніе къмъ отеческы-тъ си преданія са покорны на помѣстни-тъ церковни началства и живѣятъ съ миръ-тъ на евангелското единство. И това не само въ православна-та церква но още и въ други-тъ еретически и расколнически общества не са е видѣло ни чуло нѣкогажъ братія сущи едновѣрцы да са раздѣлени едни отъ други съ независими племѣнни церкви въ една и съща-та епархія, градъ или енорія.

Но даже и святи-тъ тѣя Отцы на частни-тъ, общи-тъ, помѣстни-тъ или вселенски Собори, присѣтствуваха въ тѣхъ, не по народно свойство на паства-та си, по ка-